

————— Debreczeny György

VALAKINEK MONDOM

KOLLÁZS TANDORI DEZSŐ AZ EVIDENCIATÖRTÉNETEK
CÍMŰ MŰVÉBŐL

nagyon sok mindent nem mondok el
érezem valami nem megy
idegen lenne az ember a világon?
a nap 23 és ½ órájában
csendben akarna lenni?
az embernek a lába fáj nyomorultul
de leszárom én
csak ne gyötörjön székrekedés
tudott hogy íróféle volnék
de minek fárasszam magam?
ezek azok a pillanatok amiket
nehéz könyvek nélkül megállni
azzal hogy hazaérkeztem
ebbe a versbe érkeztem vissza
két városrészen és a Hyde Parkon át
teljes menetfelszereléssel
nem szeretem a sok beszédet
a sok hazudozást
s megírom ezt
megírom mindezt vígjátéknak
víg végjátéknak
mondom valakinek
vagy csak őgyelegnem kellene?
esetleg nagyobb dolgokba belevágni?
a kisollóval?
engem nem lehet elrontani ilyenekkel
inkább ledöntök egy kávét
aztán visszafekszem aludni
felszólítom ismeretlen olvasóimat

írjanak nekem
olvassanak nekem
repüljenek az Illatos útra nevető-
akarom mondani nevelőtanárnak
de aztán semmi zúrt pangást
semmi kedvességet
vagyis keservességet
kérdézzék meg hogy kérdezhetnek-e
hé maguk itten azok az olvasók?
lábjegyzet minden?
vagy minden hülyeség?
megcsináltam amire voltam
ezen a világon
a tárgyi világot elviselem
mondom valakinek
a fennmaradó ½ órában

ABBAHAGYTAM

abbahagytam a piát nem kajálok nem khm khm
hihetetlen dolgokra leszek képes nemsokára
visszatérek a posztmodern elé a verssel
ez voltam én megtettem amire futotta
de tulajdonképpen vissza szeretném szerezni
az ülepem itt e padon s észreveszem
nagyon egyszerűen gondolkodom (= vagyok)
az ember széthulló vekker Maisons-Lafitte-ben
mindenre rájátszom ami elhagyás
és semmit nem gondoltam aztán
egyszer könyveket hajigáltan virágágyásokba
nem vagy aki olvasod ezt
nem vagyok aki mondom ezt neked
a hátralévő dolgok módja nagyjából mindegy
és indul a csillaghajók versenyében
az elfolyó cipőfűző

hajnali feketéimet a meseregény-fordításhoz
megittam már
khm khm a piát abbahagytam nem kajálok
fáradtan ébredtem életuntan
nemsokára hihetetlen dolgokra leszek képes
visszatérek a vers elé a posztmodernnel
senki át ne vegye hangoltságomat
és azt mondom magamban senki
soha többé senki nekem senki
az első havas reggelen szétráncigálok a salátát
megyek Polybét venni nektek a gyógyszerertárba
ezt olvasom a meseregényben
nem éreztem semmit sem riadalmat sem örömet
aki a nagyival nem tud kijönni
senkivel se tud mondtam nagyapámnak
képtelenség hogy vége a háborúnak mondta
hát képtelenség hogy mennyire vártam
a születésnapokat a háborúk születésnapját
egyszer háborúkat hajigáltam virággyászokba
posztmodern Polybét vettem a gyógyszerertárban
és csak a megélhetés érdekében támadok fel
előttem madarak nem tudom pontosan kik ők
a mondat végét nem tudom
mert az igazi angyal foghatatlan
és nem gondoltam semmit aztán
ez a költészet érvénye haszna lényege
találkozás a Márvány hídnál
feltámadás a haszonelvűségben
az első havas reggel csúszva seggen
s havas ülepem egy meseregényben észreveszem
és a meseregény is észreveszi
hogy abbahagytam a piát nem kajálok stb. stb.
meg hogy széthulló vekker az ember

AMA LEGVÉGSŐ VÉGNAPON

abbahagytam egy dolgot egy végnapon
egy szép napon hagytam abba én
aztán elkezdtem egy másikat
kellemes szél fújt a terepen
majd utána kell nézzek
hogyan volt azzal a sakktáblával
a végjátékban egy végnapon
világos indul és szotyolával és
szalonnával keveri
a madaraknak a tápot
szedi a füvet a járdaszegélyről
ünnepre kap tulipánt- jácinttövet
épp tegnap írtam a halott rigóról valamit
kérdem buszjegy-e villamosjegy-e
ami célhoz visz?
a közértben három friss zsemlét vettem
kettőt megettem a díszkút
és nem a város peremén
fáradt lehettem mondta a doktor
halott rigót találtam egy végnapon
és egész délelőttököt voltam itthon
van abban is valami rendhagyó
ha minden rendben van de hát nincs
érdeklődöm a Bölcs Észkar Ép Ülepénél
mikor tartják a szék(let)foglalót
mikor cserélnek vágányt a Vízivárosban
és hogy ama legvégső végnapon
jegyet lyukasztani lesz-e alkalom
vagy a halott (korábban: hallott)
rigót eltemetni